මගේ අදහස් සහ මතිමතාන්තර දැරීම සහ පළ කිරීම සම්බන්ධයෙන් මට ඇති අයිතිය, එම අදහස් විවේචනය කිරීමට අනිකාට ඇති අයිතිය අහිමි කරන්නක් නො විය යුතු බව, දේශපාලනයේදීත්, වෙනත් සමාජ කාරණාවලදීත් අද වන විට පොදුවේ පිළිගත් සිද්ධාන්තයකි. (යුද්ධය සම්බන්ධයෙන් එ වැනි වෙනස් මත දැරීම මේ මොහොතේ ලංකාවේ තහනම් ක්‍රියාවක් වී තිබීම වෙනම කාරණයකි මගේ මතයක් හෝ අදහසක් අනිකා ගේ විවේචනයෙන් ආරක්ෂා කර දීමට නීතිය ඉදිරිපත් වන්නේ නම්, එම නීතිය අනිකා ගේ අදහස් පළ කිරීමේ අයිතිය උදුරා ගන්නා නීතියක් වන්නේ ය. අද වන විට ලෝකයේ අති බහුතරයක් රටවල ආගම සම්බන්ධ නීතිය සකස් වී ඇත්තේ මේ අනිකා ගේ අයිතිය උදුරා ගනිමිනි.

අනිකා මම ය. ඕනෑම දේශපාලන අදහසක් විවේචනය කිරීමට මට අයිතියක් ඇති බව ප්‍රතිපත්තිමය වශයෙන් පිළිගැනේ. එහෙත් ඒ අයිතිය ආගම සම්බන්ධයෙන් මට පවරා නැත. මා ආගම විවේචනය කිරීමට ගියොත් එය දේවාපහාසය නැමැති වරදට හසු වෙයි.

ලංකාව ඇතුළු හැම රටක ම පාහේ පොදු මතය වන්නේ, "ආගම්වලට ගැරහීම සුදුසු නැත" යන්නයි. ගැරහීම ආගම් සම්බන්ධයෙන් පමණක් නො ව, ඕනෑ ම දෙයක් හෝ පුද්ගලයකු සම්බන්ධයෙන් සුදුසු නැත. එහෙත් මේ ගැරහීම යන වචනය පක්ෂපාතීව අර්ථ නිරූපණය කරන ආගමික සමාජ, ආගම අරභයා වන ඕනෑ ම විවේචනයක් "ගැරහීමක්" වශයෙන් සැළකීමට පෙළඹීම කවුරුත් පාහේ ඉවසන සදාතන පුරුද්දක් වී ඇත. ඇතැම් රටක රාජ්‍ය අනුග්‍රහය ලබන ආගම වෙනත් ආගම් සම්බන්ධයෙන් දක්වන විවේචනයන් මේ ගණයෙහි ලා එක විල්ලේ නො සැළකතෙත්, සාමාන්‍යයෙන් ප්‍රතිපත්තිමය කාරණයක් වශයෙන්, ඕනෑම ආගමක් විවේචනය කිරීම සදාචාර විරෝධී යැයි ඕනෑම රටක සැළකේ. විවේචනයෙන් විනිර්මුක්ත කෙරෙන මෙ වැනි ආරක්ෂණයක් ආගම් සම්බන්ධයෙන් පමණක් තිබිය යුත්තේ ඇයි?

යම් කිසි ආගමක් අදහන කවුරුත් තමාගේ ආගම වෙනත් අය විසින් විවේචනය කරනවාට විරුද්ධ ය. ඒ නිසා ම, තමන් විසින් වෙනත් ආගම් විවේචනය කිරීමත් සුදුසු නැතැ යි තුමූ ම ස්වයං වාරණයක් පනවා ගනිති. හේතුව, ඉතා සරළව ගත හොත්, වීදුරු ගෙවල්වල සිට අනුන්ට ගල් ගැසීමට ඇති අකමැත්ත සහ බිය නිසා ය. තමන්ගේ ආගමේ ආරක්ෂාව සඳහා අනිත් ආගම් විවේචනය කිරීමෙන් ස්වේච්ඡාවෙන් වැළකීම ගැන අපේ ආරෝවක් නැත.

එහෙත්, කිසි ආගමක් නො අදහන පිරිස සම්බන්ධයෙන් දැරිය යුතු ප්‍රතිපත්තිය කුමක් ද? ආගමක් නො අදහන තැනැත්තාට ආගමක් නැතැ යි කීම සාවද්‍ය ය. මන්ද යත්, කිසි ආගමක් නො ඇදහීම ම, ඔහුගේ හෝ ඇගේ ආගම වන බැවිනි. සම්මත ආගමක් අදහන තැනැත්තාට තමන්ගේ ආගමේ නිරවද්‍යතාවය වෙනුවෙන් පෙනී සිටීමට ඇති අයිතිය, කිසි ආගමක් නො අදහන තැනැත්තාට එකී "ඇදහීමේ" ඇති නිරවද්‍යතාවය වෙනුවෙන් පෙනී සිටීමටත් තිබිය යුතු ය. අනිත් අතට, ආගම යනු පුද්ගල විමුක්තිය පිළිබඳ කාරණයක් නම්, ඒ විමුක්තිය තමාට අවශ්‍ය ද නැද්ද යන්න තීරණය කළ යුත්තේ පුද්ගලයා මිස සමූහයා නො වේ. මුස්ලිම් විමුක්තිය තමාට අවශ්‍ය නැතැ යි කීමට බෞද්ධයාට ඇති අයිතිය සේ ම, බෞද්ධ විමුක්තිය තමාට අවශ්‍ය නැතැ යි කීමට මුසල්මානුවාට ඇති අයිතිය සේ ම, බෞද්ධ, මුස්ලිම්, කිතුණු ඈ කිසි ආගමික විමුක්තියක් මට අවශ්‍ය නැතැ යි කීමට අයිතියක් මට තිබිය යුතු ය. ඒ මගේ විමුක්තිය සම්බන්ධයෙනි.

එහෙත් එ සේ මා පොදුවේ විමුක්තිය ප්‍රතික්ෂේප කිරීම නිසා සමූහයා ගේ විමුක්තියට යම් අවැඩක්

ලියන ලද්දේ Administrator
2008 ජූනි 14 වැනි සෙනසුරාදා, 11:21 -

සිදු වෙති යි කෙනෙකු තර්ක කරන්නේ නම්, එම තර්කය ම සෑම ආගමිකයෙකු සම්බන්ධයෙන් ම වෙනත් ආගමිකයෙකුට නැගිය හැකි වන්නේ ය. අනිත් අතට, විමුක්තිය ප්‍රතික්ෂේප කරන මා අතින් ඉතා ලෞකික තලයක දී සමාජයට හිංසාවක් සිදු කෙරෙයි නම් (සොරකම් කිරීම, කාමයෙහි වරදවා හැසිරීම ආදී* ඒ ගැන බලා ගැනීමට සිවිල් සහ අපරාධ නීති සංග්‍රහ කෙටුම්පත් කෙරී ඇති බව මතක් කළ යුතු ය.

බ්‍රිතාන්‍ය මේ සම්බන්ධයෙන් පසු ගිය මාසයේ ඉතා වැදගත් පනතක් සම්මත කර ගත්තේ ය. සිය වස් ගණනක් තිස්සේ විවේචනයෙන් ගැලවී සිටීමට ආගමට තිබූ විශේෂ වරප්‍රසාදිත තත්ත්වය මේ පනතෙන් අහෝසි කරන ලදි. ඒ අනුව, මින් පසු ආගමක් විවේචනය කිරීම උඩ කිසි පුද්ගලයෙකුට "දේවාපහාස" නීතිය උඩ නඩු පැවරිය නොහැක. "දේවාපහාසය" නැමැති වරද නීති පොතෙන් කටුගෑ දැමීම, ඕනෑ ම ආගමක් විවේචනය කිරීමේ අයිතිය පුද්ගලයා වෙත පැවරීමකි. මෙය, පුද්ගල නිදහසේ වැදගත් ඉදිරි පිම්මක් වශයෙන් සැළකිය හැක.

පිටස්තර ලෝකයා පුද්ගල නිදහස එ සේ හැකි තාක් ප්‍රසාරණය කරමින් සිටිද්දී, අප කරන්නේ එය හැකි තාක් සංකෝචනය කිරීමයි. පටු කිරීමයි. අප අද වන විට, පුද්ගලයාගේ නිදහස උදුරාගෙන එය ආයතන වෙත පවරමින් සිටිමු. ආගම නැමැති ආයතනය ඉන් ප්‍රධාන යි. ඉන් පසු අප ව පාලනය කෙරෙන්නේ එම ආයතනයෙනි.

මේ අතර පසු ගිය මැයි 26 වැනි දා සිට තවත් වැදගත් නීතියක් යුරෝපා සංගමය සම්මත කර ගත්තේ ය. ඒ, සාස්තරකාරයන්, හඳහන් බලන්නන්, ජ්‍යෝතිෂඥයන්, භූතඥයන් සහ යකැදුරන් සම්බන්ධයෙනි. මෙ වැන්නන් සම්බන්ධයෙන් බලපාන නීතිරීති බොහෝ යුරෝපා රටවල මීට පෙර ද තිබුණි. පැරණි ම නීතිය වන්නේ, 1951 සිට යුරෝපා රටවල බලපැවැත්වුණු "කූට භූතාවිෂ්ට" පනතයි. ඉහත සඳහන් සකල බොරුකාරයන්ගෙන් අනුග්‍රාහක ජනතාව ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා මෙම නීතිය ඉලක්ක වුවත්, හුදකේ එම ආරක්ෂණය ප්‍රමාණවත් නොවන බව අත්දැකීම් ආශ්‍රයෙන් පෙනෙන්නට තිබුණි. මන්ත්‍රකාරයන් විසින් "දැනුවත්ව" සිය ග්‍රාහකයන් නොමඟ යවා ඇති බවට සනාථ කිරීම ඒ පැරණි නීතිය යටතේ පැමිණිලි පාර්ශ්වය මත පැටවුණු වගකීමක් විය. ඉහත සඳහන් කට්ටඩීන් ගේ වෘත්තියේ කේන්ද්‍රය වන්නේ ම, පිරිසිඳ දත නොහැකි ප්‍රපංචයන් වීම නිසා (යක්ෂ, භූත, පිශාච ආදී* සිය වෘත්තිය අපරාධ ඉතා පහසුවෙන් "නොදැනුම" යන නිදහසට කරුණ යටතේ යුක්ති සහගත කර ගැනීමටත්, චෝදනාවන්ගෙන් නිදහස් වීමටත් එකී යකැදුරන්ට එ දා අවස්ථාව තිබුණි.

මේ නිසා, හොරාගෙන් සාධාරණත්වය අපේක්ෂා කරනු වෙනුවට, සොරකමට හසු වන තැනැත්තා ව සොරා සම්බන්ධයෙන් දැනුවත් කිරීම වඩාත් සුදුසු බව යුරෝපා සංගමය වටහා ගත්තේ ය. ඒ අනුව, ගිය සතියේ යුරෝපා සංගමය සම්මත කර ගත් නව නීතිය යටතේ, මින් මතුවට සෑම සාස්තරකාරයෙකුම සිය අනුග්‍රාහකයාට කල් තියා දැනුම් දිය යුතු නිවේදනයක් තිබේ. එනම්, තමාගේ ශාස්ත්‍රය විද්‍යානුකූලව ඔප්පු කරනු ලැබූවක් නොවන බවයි. එ නම්, එය බොරුවක් විය හැකි බවට කරන අනතුරු ඇඟවීමයි. මෙය අනුග්‍රාහක භවතුන්ට දැකගත හැකි වන සේ සෑම ස්ථානයේ ප්‍රදර්ශනය කළ යුතු ය.

ලංකාවේ ඇතැම් විද්‍යාඥයන් පවා අද අපේ රූපවාහිනිය ඔස්සේ මිථ්‍යාවන් වපුරන අවස්ථාවක, පුහුදුන් ජනතාව රැක ගැනීමට හරිහමන් නීතියක් නැත. ඇත්තේ, නැවතත්, දෙවියන්ගේ ම පිහිටයි.

email : gviyangoda@ hotmail.fr